

2.6. Енергийният баланс в Живота ни

...и Деструктивната енергия

Енергийният баланс е този, който „ражда“ живота в Природата. Благодарение на балансираното взаимодействие между двете енергийни течения Ин и Ян се поражда и съществува Живота на нашата Планета.

Жизнената енергия в Природата не търпи застой или разхищение.

Ако вземем за пример нашето тяло, ще открием, че нито една здрава клетка не се развива и не събира енергия за себе си, и за сметка на нечия друга. Енергията в организма ни се разпределя по строго определени принципи и закони, необходими за **поддържането на жизнения баланс**. (стр.25,45,85,94,162,192)

Така например, мозъкът изразходва най-много енергия, тъй като управлява и контролира най-много жизнени процеси, освен това извършва мисловната и интелектуална дейност на индивида. Следват сърцето, мускулатурата, опорно-двигателния апарат, храносмилателната и отделителна системи, които също разходват точно определена енергия за своите физиологични функции. Всяка една клетка в нашето тяло **черпи точно толкова енергия, колкото ѝ е необходима**, и точно с толкова енергия бива своевременно снабдявана. При недостиг на енергия за основни жизнени функции, клетките са склонни да отдадат от енергията си. За да поддържат баланса на целия организъм клетките своевременно произвеждат „валута“ чрез която обменят необходимите им вещества. **„Енергийната валута“ не може да бъде складирана в резерв и винаги е продукт на клетъчната обмяна.**

Например, при **акмулиране на излишни хранителни вещества**, вследствие на обилно приета храна, хранителната енергия се натрупва под формата на „запаси“ - мазнини в мастните клетки. Те обаче, не винаги са така „щедри“ да отдават от енергията си, поради което **забавят метаболизма и циркулацията на Жизнената енергия в организма**. Забавеният метаболизъм, от своя страна, **възпрепятства нормалното протичане на Физическата, Емоционалната, Менталната и Съзнателната ни енергии**, което също води до своите негативни, а понякога и разрушителни последствия. (стр.47-48,55,108,190)

Нашето тяло, е съвършено устроен организъм, който използва енергията по възможно най-рационалния и балансиран начин. Разбира се, до момента, до който не се прояви нашата егоестична същност. (стр.31,43-46,85,132,148,160)

Често, **неудовлетворението**, което изпитваме вследствие на нашето бездействие или необмислено действие, ни кара да възприемаме и определяме нещата от живота в тяхната **конфликтна проекция**, като: „черно и бяло“, „добро и лошо“, „ада и рай“, „красиво и грозно“, „бедни и богати“, „приятели и врагове“ и т.н. В този смисъл, различни социални групи от обществото, са склонни да се „поляризират“ около тези понятия, определяйки се като естествено формирали се, и дори „жизненоважни“ обществени слоеве. Разбира се, ако не съществуваше **поляриността** във взаимодействието на земните полюси, Земята нямаше да може да извършва необходимото за живота въртене. Но ако земните полюси, проявяваха силите си на взаимодействие така неуравновесено и незакономерно, или чрез разрушителната конфликтност, присъща на някои прояви на човешката природа, то трудно биха осигурили, необходимия за живота баланс и равновесие. **От хилядолетия човекът търси** да открие във Вселената прояви на живота, такъв, какъвто го познаваме тук на Земята, и все още категорични доказателства за това не са налични. Някои древни находки и легенди, подсказват за съществуването на живот в далечното минало на планети като Марс и Венера, но също така загатват и за унищожаването на живота там, вследствие на **разрушително прилагане на силите**. Човешката история на Земята също е свидетел на хилядолетна поредица от мащабни, разрушителни прояви на **небалансираните и деструктивни енергии на човешкия ум, психика и емоции**. (стр.37,93,114,146,192)

Днес, редица научни направления, се опитват да открият закономерностите в протичането на Земяните **природни катаклизми**, за да предвидят евентуалните заплахи за живота на Земята, разработвайки системи за тяхното прогнозиране. Наред с това, съвременното общество е изправено пред редица **социални, икономически, здравни и психологични кризи**, при това съпроводени от поредица непредсказуеми и катастрофални природни бедствия, екологични кризи, климатични промени. Идеалистичните апели за свобода, мир, равенство, опазване на околната среда, милосърдие, религиозна поносимост и т.н., но и радикалните рестриктивни мерки, отправяни и налагани от редица световни организации и правителства, се оказват крайно неефективни, недостатъчни и дори неадекватни, и в крайна сметка допълнително подхранват **конфликтните възприятия на обществото**. (стр.86,159,160)

Всекидневно се борим срещу събитията, ситуацияите и хората, които не ни допадат, без да осъзнаваме, че те са просто проява на жизнената енергия, която балансира живота ни. Ако Ян енергията „реши“ да неутрализира или унищожи Ин енергията в Природата, то тогава животът на Земята не би съществувал. Природата не търпи и не допуска проявата на такова разрушително взаимодействие. Виждайки, борейки се и **влизайки в конфликт с околния свят**, а от там и със самите себе си, не осъзнаваме и не забелязваме, как отключваме и освобождаваме наоколо Деструктивната енергия. (стр.20,27,93)

Човешката природа е тази, която се стреми да обърне събитията в полза на желанията на Егото и по този начин безразсъдно обръща потока на Жизнената енергия в разрушителна посока. Веднъж отключен в съзнанието или в телата ни, „вихърът“ на Деструктивната енергия трудно може да бъде овладян и насочен в градивна насока. (стр.37-38,57-58,59,192) / *виж Таблициата глава 11, част II*

Служеща изцяло на Висшия закон, Деструктивната енергия, която сме склонни да активираме, включва „механизма за обратно броене“, скрит в биологичният ни часовник. Свикнали сме да възприемаме Света с петте си сетива, и смятаме, че това, което не се вижда не съществува, или е някаква скрита опасност за нас. В преследване на желаното удовлетворение, често си играем на „ези или тура“. Недоволни от изтегления жребий, пропускаме да забележим, че точно в него е шансът ни. В гнева си захвърляме монетата в пропастта, където после не се осмеляваме да слезем, за да си върнем късмета. Трудно е да осъзнаем, че това срещу, което се борим продължава да съществува, поради упоритото ни противодействие, вместо да устоим търпеливо, докато не съберем потенциала да проявим себе си. (стр.25,36,37,58,59,85-87,146,148,160,192)

В нашия организъм е заложен **необятен потенциал от енергия**, за който дори и не подозираме, но той може да бъде изключително разрушителен и пагубен за живота ни, когато е воден от неосъзнатите ни решения и действия.

Организмът ни е **уникален генератор** и трансформатор на енергия. Ежесекундно в телата ни протичат милиони химични верижни реакции, които синтезират и доставят жизнена енергия до всяка клетка. По пътя на енергийния обмен, **телата ни овладяват експлозивни и катастрофални реакции**, като тези на окисляването на водорода, запалимостта на метана или втечняването на амоняк и въглеродния двуокис; обезвреждат редица отровни вещества, които се изхвърлят ежеминутно в междуклетъчните течности. (стр.33,43)

Амонякът (NH_3), който се образува при метаболизма на протеините, освен, че е токсичен, има свойството при повишено налягане да се втечнява и изпарява в атмосферата, поглъщайки огромно количество топлина. По този начин охлажда околната среда. **Метанът** (CH_4) се образува от ферментацията на храната при застой и лошо храносмилане, и има свойството да се възпламенява при концентрации между 5-17%, отделяйки огромно количество топлина. Метанът може да гори върху мокрите ни длани, без изобщо да ни нарани! **Водородът** (H_2) основната молекула, участваща във всички клетъчни реакции в организма ни, при окислението си в лабораторна среда е силно експлозивен. И трите елемента играят важна роля в енергийния и алкално-киселинния баланс в организма ни, но стават опасни за околната среда и за здравето ни **в условия на застой на Ян енергията в черния дроб**. Ако проследим физико-химичните реакции вследствие на психичния дисбаланс на днешното световно население, ще се изненадаме от факта, че въглеродният двуокис (CO_2), лесно образуващ сух лед, продукт не само от телата, но и от делата ни, вместо **глобално затопляне**, би предизвикал **Ледената епоха**. (стр.12,14,17,24,27,33,44,45,52,73-74,97,101,104,112,128,132,137,141,144,191)

В книгата си „Изкуството на Аромотерапията“ (Аратон, 1999), Робърт Тисеран споменава: „...един негативен човек е способен да отрови поне 1000 човека около себе си...“ Представете си колко икономически, социални, екологични, психологични и здравословни кризи би преодоляло човечеството днес, ако поне Един на всеки хиляда човека Всеки Ден отправя към Себе си и към Света следната мощна, чиста и концентрирана Сърдечна мисъл:

„Аз ще пазя Равновесието на моята Душа. Аз ще пазя Равновесието на моя Живот, на Доброто в мен и във Всички около мен.“

Осъзнаваме ли силата и мащаба на разрушителната енергия, която емоциите могат да освободят не само в телата ни, но и в околната среда? (стр.57-59)